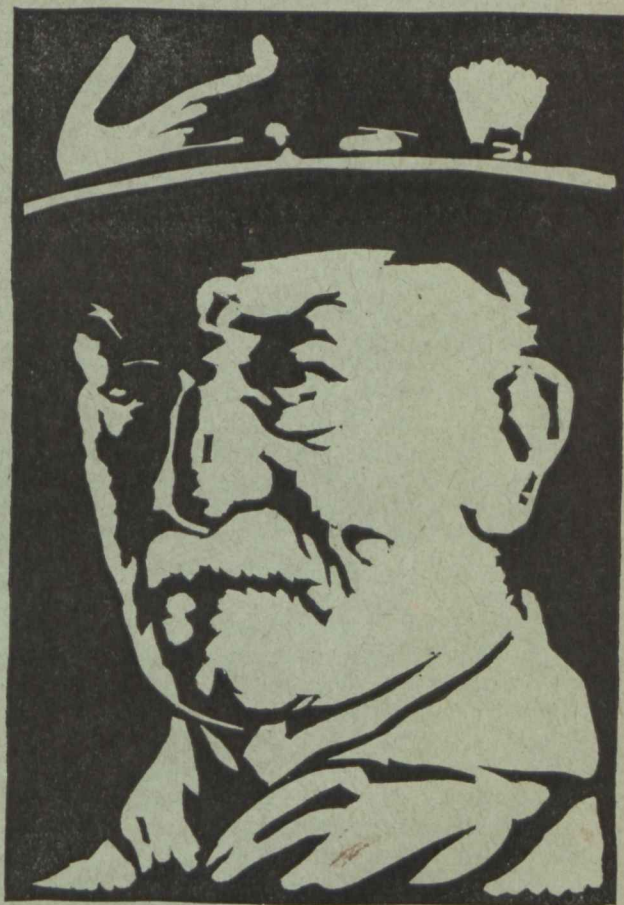

EESTI SKAUT

AR
Fr. C. Kreutzwaldi nim.
Eesti NSV Riiklik
Reematemakogu

SP,
7557

Elagu Suurjuht tema 79.
sünnipäeva puhul!
Elagu, elagu, elagu!

№ 5

25. VEEBRUAR

1936

EESTI SKAUT

№ 5

25. VEEBRUAR 1936. a.

XV AASTAK.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. VASTUTAV TOIMETAJA N. KANN.
TOIMETUS: E. JÕGI, R. TREU, R. ROOS, V. SUIGUSAAR, H. TARI, L. KÄRSEN, A. TARI,
H. JÕE, E. PAVELSON.

Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vabaduse 2. Ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik Kr 1,50.
Üksiknumber 20 senti.

„Töotan teha kõik, mis minu võimuses . . .“

Eestis on viimne päikese kuld oma säramise lõpetanud, peened pilvekesed ujuvad verepunases meres, mis pikkamisi kahvatab, mida rutem päikese vanker silmapiiri alla veereb kuldseesse tulevikku, mida enam hakkab rõhuma tume, õudne kotka tiib.

Tasakesi kahiseb õhtutuul Läänemere kallastel seisvatest peentest rohkürtest läbi. Veel kord tõstavad kõrrekesed nagu vabadust otsides päid, kuid määratu rõhuv kotkas langeb ikka madalamale, madalamale, ähvardades murda enda raskuse all õrnu kõrrekesi.

Kaugel läänes välgatab õrn sädemekene. Talle järgneb teine ja kolmas. Juba hukkumisele määratud võsukesed tõstavad päid, ammutavad jõudu ja julgust oma esivanematelt ja järsu raputusega heidutatakse eemale rõhuv kotka tiib, nad on võitnud. Eesti on vaba. Algab uus elu. Säätakse üles uued püüded ja sihid. Noori valdab tahe midagi teha vaba Eesti kasuks ja nad leiavad omale tee, säevad ülesse ilusa sihi, mida täita, kätte saada on nende ülem mõte. Kui meie noored, meie tuleviku kandjad, meie aastatele omase idealismiga on otsusele jõudnud, et nad vankumata kindlalt headuse poole püüda tahavad, siis võime julged olla, et neil korda läheb seda elu läbi viia mis on õige, ilus ja hea. Siis ei jõua keegi meilt meie pare-

mate isamaa poegade verega võidetud vabadust riisuda. Ja kes meist ei tahaks olla tõsine isamaa kodanik, kes meist ei tahaks mitte võidelda vabaduse eest. Selgesti seisab veel silmi ees vabadussõda ja esimene detsember, mil me vaprad vennad välja astusid kodu kaitseks, ohverdades oma elu kaaskodanikkude ja isamaa kaitseks. Tahame olla nende väärilised, püüame ilustada me kodu ja sirguda väärilisteks isamaa kaitsjateks.

Tõstes kõrgele oma kolme sõrme, siirutades neid ülesse taeva poole, töötagem, skaudid, kui ühest suust: „Töotan teha kõik, mis minu võimuses, et täita oma kohustusi Jumala ja Eesti Vabariigi vastu, teha head ligimestele ja igal ajal talitada skaudiseaduste järgi.“ Kas mäletate veel, kuis andes seda töotust, oma puhtuse sümboli, rühma lipu all, teist käis läbi paljutähendav värin ja vaimus nägite vahvat võitlust headuse poole.

Usun, et suudate ka seda töotust täita ja võite julgesti elutormidele vastu astuda, olles kindlad, et need teid maha murda ei suuda, siis sünnib kindlasti, „Et isamaa kord värisevail huulil Teid uhkusega omaks tunnistab.“

A. Tari,
Skautmaster.

Isamaa kutsub.

Isamaa kutsub! See hüüd kõlas vaevalt paarkümmend aastat tagasi üle kogu Eesti. Tuhanded haarasid relvade järgi ja tõttasid lahingusse oma kodumaa eest.

Nende esimeste seas, kes olid valmis võitlema, olid nii mõnedki meie, skautide, ridadest. Ja nii mõnigi neist võitlejaist jättis oma elu lumiste kodumaa väljadele kaitstes oma kodu.

Isamaa kutsub! see hüüd südames ja tunne, et isamaa neid tõesti vajas, oli nii tugev ja võimas, et võideldi ja võideti.

Palju aastaid lahutab meid sest suurest vägiteost. On kasvanud noori, kes ei tea midagi, mis tähendab hüüd — Isamaa kutsub! Ja kogu me rahvas isegi oli nagu unustanud oma kuulsusrikka võitluse, oli nagu puhkama jäänud endistest võitlustest.

Kuid ajaratas on edasi veerenud — on meile toonud uusi sündmusi, uusi olukordi ja uusi hädaohtegi. Oleme jõudnud uue ajastu lävele, Eesti rahvas on jälle aktiivseks muutunud ja on tegevusvalmis.

Isamaa kutsub! — jälle kõlab tuntud hüüd üle kodumaa. Isamaa vajab jälle meid. Olgem valmis talle oma abi pakkuma.

Nüüd võivad ka kõik need noored skautid ja gaidid näidata mis nad võivad ja tahavad korda saata oma isamaa heaks. Nüüd tunnevad kõik ise oma südames, oma hinges, mida tähendab hüüd — Isamaa kutsub!

Skautid ja gaidid, meil on palju, palju teha oma isamaa heaks, et see kindlaks ja tugevaks riigiks kujuneks, mis meid suudab varjata ja kaitsta.

Te kõik küsite, mida teha? Kuhu poole oma pilke pöörda.

Kallid skautvennad ja gaidõed! Mul pole vaja kaugele minna. Pöörgem oma pilgud koju ja määratu tööpõld avaneb te silmade ees.

Kuipalju puudub veel paljudes meie kodudes, et need oleksid meie tõesti armsad ja südamelähedased. Siin peame appi astuma. Igauks peab hoolitsema ja aitama, et me oma kodu kaunistaks, meeldivaks ja puhtaks paigaks muudame, kuhu me alati rõõmuga tõttaksime varju kõige halva ja pahan-dava eest.

Kuid pole palju aega tagasi kui maalt väljaränd oli päevaküsimuseks. Paljud eestlased on sest ajast peale oma kodumaale kaotsi läinud. Mis oli siis väljarännu põhjuseks? Kindlasti kodu puudus ja selle halb seisukord.

Neil väljarändajail puudus kodu, mis oleks neid tagasi hoidnud — neil polnud kohta, kus oli nende süda ja meel ja nad lahkusid.

Kuid meie süda olgu nii tugevvasti oma kodus ja kodumaal, et me ialgi ei lahku oma rahvast ega lähe võõrsilt õnne otsima.

Seepärast skautid ja gaidid — maal ja linnas. Tehkem tööd oma kodudes. Kaunistagem ja ilustagem neid. Muutkem nad otstarbekohaseiks ja maitsekaiks. Alles tööd tehes oma kodu eest ja selle eest hoolitsedes hakkate armastama teda. Ta muutub teile südamelähedaseks paigaks, mille eest te kõik teete, kõik annate.

Armastagem oma kodu ja te olete oma parima andnud kogu rahva ja kodumaa hääks. Ja ainult see eestlane kel kodu armas, kes selle eest töötab ja hooitseb, on suuteline kaitsema teda ja tema eest võitlema.

Kuid võideldes oma kodu eest võitlete ka kogu rahva ja riigi eest: üks kõigi — kõik ühe eest.

Isamaa kutsub! Tehkem kõik. Igas kodus olgu eesti lipp aukohal, eesti raamat laual ja eesti vanad võitlejad ja teerajad ees. Siis on eesti kodu jälle kõikidele armas, kus kogu perekond innus ja üksmeeles läheb vastu Eesti õitsengule ja arengule.

Järgmine „Eesti Skaut“ ilmub E. S. M.
15. aastapäevaks.

Ühisel jõul anname oma parima.

Skautluse arengust selgema pildi annab ilka suurlaager. See on paik, mida võib ka õigusega nimetada suureks noorte võimete ja taseme näituseks.

Sinna koguneb meie skautide pere, kaasa tuues ja üles rakendades omad kogemused ja oskused laagrikunstis. Ühel ajal kaasa tuues ja välja pannes käsitöö, mudelite, tabelite, kirjandite, päevikute, pildikogude jne. näol ka kõik selle parema, mis juba kodunurgas valmis meisterdatud.

Meie Eesti skaudijuhide kaardile teeb midugi „suurt sõitu“ kätte juhatada, õpetada ja välja kasvatada meie suure skautide perele laagrilised oskused, põhimõtted ja kõige enne veel kõike seda, mis eeltöodes vaja teada.

Meil on ju kogemusi endistest laagritest. Siiski, veel enam, seekord peame ühisel jõul välja panema oma parema mitte selleks, et laagrilistes kogemustes ületrumbata tahta teisi omamaa noorte samalaadseid noorsoo organisatsioone. Ei. Siin pole meil võistlust vaja, skautlikke kogemusi oleme juba ammutanud aastat parkümmend. Meie oleme sellepärast kaugel ebatervest võistlusest.

Agas tõsiselt väärkena tahame oma skautlikud saavutised ja tasapinna esile tuua meie naaberriikide skautluse kõrval. See on meile juba pähklis.

Eeldades aga, et meie juhtide esimene suukursus juba seniste esialg-

sete tulemuste põhjal paljutõotav, peaks see kaasa tooma meie suurimale laagrile vastusammumisel palju uut selgust, hoogu ja tõsist skautlikku koostöö indu.

Seekordsel suurlaagril on kanda tähtis rahvusvaheline ülesanne, — tõendada hulgale välisriikide noorte esindajaile, et Eesti skautlus on poisipõlvest üle jõudnud ja võib edasi areneda nüüd juba tusedalt süvenenud alusmüüri.

Jah. Tahaks küll kindlasti loota ja uskuda, et eelseisev Eesti skautide suurlaager suudab kinnitada noorte juhtide ja poiste südamesse, kust see elu-ülesannete eneste kaudu ellu viiakse. See oleks aga kõige kindlam pant selleks, et meie skautlus on üle jõudnud välisest vormist ja kujuneb igaveseks vendluseks. Nii teostuvad ajajooksul meilgi skautluse tõesonad — „skautlus on rohkem vendlus kui organisatsioon“.

*

Veebruari kuul ilmub teine juhiste vihik „Skautlus“, mis kõneleb kõigest sellest, mida peaks iga juht teadma, et korraldada head laagrit.

Hea laager ripub ära sellest, mis on tehtud talikuudel. Suurjuhi sõnadel „laager on 50 nädalat ootamist ja 2 nädalat laagrielu“ — peitub suur tõde, kui tema neid tõlgendab, et need 50

nädalat pole küll nii väärtuslikud, kui need 2 viimast; kuid meie Eesti skautid oleme siiski seesuguses olukorras, et peame need 50 nädalat hoolsalt ära kasutama eeltöödeks.

Ja paljus neid nädalaid veel on.

Pea ettevalmistus oleks üldise taseme edasiviimine. Kui iga maleva esineb ühe võistlussalgaga, siis peaks aga ettevalmistustest osa võtma kõik noored malevas. Ühesõnaga põhjanev (mitte rutates!) ettevalmistus II ja I järgule. Pole põhjust seks eraldada erirühmitust. See ainult eksitaks teiste rühmade tavalist tööd. Ei tohita ka suurlaagrit mingiks eri otstarbeks teha, vaid just üldise (100 protsendilise kaastöö näol) arengu ja taseme edasiviimiseks peaks eelseisev suursündmus kogu liikumist vrigutama heale skautlikule tööle.

Käesolevas numbris on ära toodud Suurlaagri juhtiv koosseis ja üksikasjalikud juhised igal alal.

Nagu näete, on koosseis sedakorda hoopis uutel alustel ja palju laialdasem. Pea siht on, et igal mehel on kindel ülesanne ja et Suurlaagrist kaoks täielikult võidujooksmine, mille tagajärjeks üksikud kiskugu kas või nahast välja.

Julgen loota, et seekord asi kujuneb ideaalsemaks. Iga juht võib rahulikult oma ülesande omal isiklikul vastutusel läbi viia. Ja ma olen veendunud, et seekordset asja tähtsust arvestades, iga mees on omal kohal.

Mida üksikasjalikumalt ja täpsemalt kõik eeltööd läbi viiakse, seda parema kordamineku asjale see ka kindlustab.

Ühisel jõul, anname oma parema.

Põhjaneal.

Juhia u.

Ets oli tollajal juba vana ja kogunud skaut. Oli olnud aastaid juhiks, kordi laagris; oli matkanud kilomeetreid ja näinud mõndagi. Oskas kiiresti sõlmida, signaliseerida, teha oina häält ja vilistada. Oli skaut pealaest jalatallani. Aga siiski juhtus tal kord apardus. Seekord pandi proovile julgus. Ei taha öelda, et Ets oleks olnud arg. Ei, seda mitte...

Ets mainis kord koondusel, et üheks skaudi iseloomujooneks on julgus, mis avaldub igal juhtumil. Et kas või surnuaial-südaööl... Siis aga hüüdis keegi poistest, surnuaiavahi Peeter, vahele, et ega's igamees sinna ka julge minna. Tema, noh — ta olevat seal palju kordi käinud...

Ets oli küllaltki taibukas, et aru saada, kuivõrd see teda puudutas. Ta juhiau oli kaalul. Kuid mis on veel kallim kui juhi autoriteet? Seepärast ütles ta lühidalt: „Kas me ei võiks, Peeter, täna öösel surnuaial kohtuda?”

Põnevalt vaatasid poisid võistlejaid ja Etsi juhiau tüüsis vähemalt saja pügala võrra. Peeter punastas, vaatas maha, kehtas õlgu, kuid julget ilmet näole sundides vastas ta jaatavalt. Kumbki poiss pidi kaasa võtma tuletikke ja küünla, millise varem tulnu pi-

di süütama kabeli ette. Aeg? Loomulikult südaöö.

Öö, millal need tähelepanuväärt sündmused hargnesid, polnud sugugi tormine ega vihmane, nii et Etsile, kes paljajalu oma magamistoa aknast välja ronis, paistis, et ega sel ööl vaime väljas pole. Ta kängitses jalad, tõmbas kuuehõlmad koomale, surus mütsi silmile ja edasi läks tee kohe surnuaeda. Ent varastigise öö pehme vaikuse lõhestas Etsi jäme vandesõna, andeksandmatu juhile, kuigi põhjas oli väga lihtne: ta oli küünla ja tikud koju unustanud. Aga ega's kurja appi hüüdmine hääd tähenda, — seda näitavad järgnevad sündmused.

— Sisse aknaavast, öölaua kolinal ümber kukkumine, kaks korda peaga vastu seina jooksmine, ema küsiv hääl kõrvaltoast, rahustav vastus sellele, uuesti läbi akna õueminek — ja poole tunni pärast oli Ets samal kohal, kust ta tagasi pööras. Kui olla skaut, siis sarnased tähtsusetud pisiasjad ei sunni veel meest meelt heitma. Ets oli skaut — ja läks edasi.

— — —
Mõnel võiks vast olla silmade ees ka sangarlik Vahi Peeter. Ent see poiss oli kavalam, mitte aga julgem, sest

juba päeval otsis ta ema kapinurgast pikima küünla — neid ju ikka kirikuga ühenduses olevatel isikutel on — ja viis selle surnuaiale. Luusis niikaua kalmistul ringi, kuni enam ei julgenud, s. o. kuni pimedaks läks. Siis süütas küünla ja läks rahuliku südamega magama. Et aga sügisel vara pimedaks läheb ja Peetri küünal kuigi pikk polnud — olgu kuidas oli, aga Ets ei näinud vastase küünlatuld. Nagu oleks küll midagi põlenud — Etsi jalasäärel tõusid kõik karvad püsti. Tühja, mõtles ta, läks edasi, kuigi südame all midagi kibeles.

Jõudnud surnuaiani Ets seisatus, sest polnud veel ju tuld nähagi. Seal pidi olema kabel (hammastelagin), sinna pidi viima (hammastelagin) küünla. Õine vaikus oli pisut õudne, aga Etsi silmade ette kerkis kohusetunde pilt. „Sa ei julgenud“, öeldakse — „rühmajuht! Mis sa muidu seletad, tee kah midagi!“

Ets ronis üle koliseva kiviaia. Et sealjuures karvad, hambad ja süda iseäralise tegevusega ametis olid, seda ei maksa korratagi, sest see on ju arusaadav olek ühel surelikul kalmistul — südaõöl veel!

Raske oleks sulel kirjeldada võitlust, mida Ets pidas oma põgeneva julgusega. Oli pime nagu kotis, ja Ets tõmbas kärtsatades tiku põlema. Paremäl säärel kerkisid karvad ja keel tundis ägedat valu kahe hüpleva hammasterea vahel. Kurku tõusis vastik tunne... Rohelised täpid keerlesid silme ees. Ning Ets otsustas ruttu: ta viskas tikud ja küünla maha, keeras ringi ning põgenes! Peale kolme täiesti õnnestunud kulkumiskatset ja ühe pehastunud risti partsatades kukkumist saavutas ta surnuaiamüüri. Niipea, kui ta peanupp kerkis üle müüri, kostus hirmunud norse ja täiesti verest väljas Ets tuli ühes kahe sülla pühitsetud kiviaiaga maanteekraavi. Hirmus elukas, selle norse tekitaja laskis traavis edasi. See oli Vahi vana Valge, sest surnuaiavahi karjamaa oli kalmistu kõrval.

Ets, ega ta surma ei saanud? Oh ei, pool tundi hiljem leiame ta magamis- toa akna vahelt paari poriseid jalgu.

Noh lugu keeras aga viimati Etsi õnneks. Poisid, minnes teisel päeval kabeli juurde otsima Peetri küünlajuppi, ei leidnud mingit jälge, et seal küünalt oleks põletatud. Nii sootuks oli tuli teinud oma töö. Ets aga näitas neile kaks sülda varisenud aeda, muratud risti, mahavisatud tulenõud ning sinise varba ette. See oli vaid väike asi, et kabelini ei mindud. — Noh, Ets oli ju juht, tõsine juht.

Ja Vahi Peeter ei teinud kunagi juttu surnuaiast.

3. Suurlaager.

Juhtiv koosseis ja nende kohustused.

1. Laagrivanem — prof. K. Saral.
2. Laagrivanema abid:
 - hr. ministriabi E. Maddisoo,
 - kolonel A. Traksmaa,
 - majandusvanem skm. A. Mitt;
3. Laagrijuht — skm. H. Michelson;
4. Peasekretär — nskm. A. Viksten;
5. Inform. ja propagandajuht skm. E. Jõgi;
6. Väliskülaliste juht — skm. H. Paalmann;
7. Laagriarst — dr. Suurväli;
8. Juriskonsult — skm. A. Kasak.

Laagrivanem: Prof. skm. K. Saral

Kohustused: Laagrivanem on laagri ees moraalne vastutaja ning iga-suguste olulisemate otsuste kinnitaja. Laagri kõrgema esindajana esineb laagri nimel Peavanema ja Peastaabi volinikuna aupresiidiumi liigete, asutiste ning esindajate ja väliskülaliste ees.

Laagrivanema käsutuses seisab laagrijuht, majandusalal majandusjuht.

Laagrivanema abid: Ministriabi E. Maddisoo, kolonel A. Traksmaa ja majanduse alal majandusvanem skm. A. Mitt.

Kohustused: Samad, mis laagriivanemal; erikohustused laagri majanduse alal kõrgema juhina.

Laagri vaimulikud: Pastorid P. Kuusik, skm. H. Haamer, R. Uhke.

Laagrijuht: Skm. H. Michelson.

Kohustused: Laagrijuht on kõigi laagri juhatusele alluvate juhtide käsutaja, laagri tegelik juht, laagri tegevuskavade teostamise algataja. Laagrijuhi otsused kinnitab laagrivanem. Tema lähemateks abilisteks on tegevusjuht, komandant ja peasekretär.

Peasekretär: N-skm. A. Viksten.

Kohustused: Peasekretär on tegelik suurlaagri ja staabi sekretär. Post, Registreerimine. Kirjavahetus. Kirjutab tunnistused ja peab aruan-deid koosseisude üle, saadab välja kä-sundid ja korraldused. Valib abilisteks piiramatul arvul kirjatöimetajaid, avab büroo. Soetab tarviliku sisseseade. Töö-tab tihedas kontaktis Peastaabi välis-sekretäri-ga skm. B. Rautsma'ga.

Juriskonsult: Skm. A. Kasak.

Kohustused: Olenedes maksva-test seadustest, määrustest valvab ja kannab hoolt, et kogu laagri tegevus on kooskõlas üldiste seadustega. Nõu-andja ja tekkivate arusaamatuste puhul astub vastavaid samme nende lahenda-miseks.

Tegevusjuht: (Ühtlasi laagrijuhi abi). Skm. R. Treu.

Kohustused: Eeltöödena laagri võistluste ja tegevuskavade koostamine. On otseselt laagrijuhi abiks, hoolitseb ja valvab laagri kava täitmist, samuti allüksuste juhtide kohuste täitmist.

Lõkkejuht: Skm. H. Roos.

Kohustused: Eeltööd suurteks lõkkeõhtuteks. Koha ning põletismaterjal-i eest hoolitsemine. Lõkkeõhtu ees-kava koostamine ja juhtimine. Üldis-te laulude ning orkestri organiseerija. Valvab, et lõkkeõhtu kava oleks sobiv ettekandmiseks. Omab õiguse ette-

Skm. R. Treu, Tallinna Sk. M. juht, suurlaagri tegevusjuht.

kandeid enne esitamist kontrollida.

Kehalise kasvatuse juht: Skm. E. Priimann.

Kohustused: Organiseerib ja korraldab vabal ajal sportlikke võistlusi, ka välismaalastega. Hangib tarvisminevad abinõud. Astub ühendusse võistluskohtunikkude ledimiseks. Hangib alalisi abilisi võistluste läbiviimiseks. **Mängude juht:** Kapten K. Raamant.

Kohustused: Vastavalt laagri juhatuse poolt ettenähtud mängude korraldaja ja läbiviija. Teeb igasuguseid eeltöid suureks välistmänguks ja on selle tegelik juht. Organiseerib vabal ajal skautlikke mängu ja juhivad neid tegelikult.

Väliskülaste-juht: Skm. H. Paalmann.

Kohustused: Korraldab, ühtlasi peastaabi esindajana, väliskülaste vastuvõttu, paigutust ja ärasaatmist. Muureseb tarvilikud informatsioonid, alalised abistajad, tõlgid ning vastutab külastega üldise eeskujuliku käitumise eest.

Abistajad: J. Martin, A. Kasak, H. Mitt (Läti), V. Suiggusaar, H. Roos (Soome), skm. V. Sirgo, E. Bliiebernicht, Eug. Jakenfeldt, nskm. B. Koot, I. jsk. V. Koppermann.

Kohustused: Hooldada väliskülastejuhi korraldust mööda väliskülaste saadud instruksioonide kohaselt.

Informatsiooni- ja propagandajuht: Skm. E. Jõgi.

Kohustused: Kasutab võimalikke abinõusid III Suurlaagri propageerimiseks, eelpropaganda ja kohapealne skautluse propageerimine, ajakirjandus, häälekandja, kirjandus jne.

Laagri ajakirja toimetaja: Skm. G. Grönberg.

Kohustused: Toimetada ja korraldada laagri ajakirja jaoks materjali kogumist ja trükkimist.

Laagri ajakirja talitaja: Nskm. L. Kärsen.

Kohustused: Laagri ajakirja tellimiste hankimine, propaganda ja müügi korraldamine.

Ajakirjanduse sekretär: Ilmar Peterson.

Kohustused: Hoolitseb selle eest, et tähtsamad ajalehed saaksid informatsiooni laagri kohta, informeerib ajakirjandust nüüdsest eeltööde ajajärgust

alates, luues ajalehtede kirjasaatjate võrgu, loob alalise ühenduse ajalehtede toimetajatega ning hoolitseb, et informatsiooniks tarvilikud andmed oleksid alati käepärast.

Laagri näitusejuht: Nskm. R. Väärssi.

Kohustused: Organiseerida ja korraldada laagris üldskautlik ja kultuuriline näitus. Anda juhised malevatele väljapanekuteks.

Teejuht: nskm. H. Jõe.

Kohustused: Omab täieliku ülevaate laagrist osavõtjate paigutamiseks, korraldab nende vastuvõttu ning nende kohale saatmist. Peab kontakti transpordi ja vedude korraldamisel transpordijuhiga. Koostab täieliku Haapsalu ja laagri vahelise ühenduse kava (sõiduplaani) ning hoolitseb, et see igal pool teada oleks (majakirjas). Omab täpsed andmed korterite, võõrastemajade jm. kohta ning teab täpsed hinnad. Laagris valvab selle järele, et kõigil oleks selgelt teada laagri asutuste, teeharude, laagri plaani ja ümbruskonnas

Skm. V. Suiggusaar, E. S. M. Peastaabi sisesekr. Tallinna Sk. M. „Kaljukotka“ suguharu üldjuht

tähtsamad punktid. Peab osavõtjate kohale ilmumise üle nimestikke ja informeerib laagri staapi ning majandusjuhti. Omab ekskursioonide marsruudid ja hinnad.

Komandant: Nskm. E. Kulbin.

Kohustused: Laagrijuhi otsuste täidesaatja. Valvab selle järele, et laagri juhatuse korraldused kõigiti täitmist leiavad. Annab laagrijuhi ülesandel tarvilikke juhtnõure laagri puhuse ning korra säilitamiseks. Tema käsutuses seisavad malevate juhid. Toimkondade koostamine või selle ülesannete jaoks abilise leidmine. Toimkonnalehe pidamine.

Käsundusjuht (Abikomandant) nskm. R. Uus, nskm. E. Lemming.

Kohustused: Laagri tseremoniimeister, lippude hooldamine, mastitõmbamise ja allalaskmise korraldaja, igasuguste üldiste rivistuste korraldaja ja vastavate kavade (vastuvõttude jne. aladel) väljatöötamine, tarviduse korral spaleeride ülesseadmine jne. Komandandi puudumisel asendab teda üldkohustes.

Sidejuht: leitnant H. Mõttus.

Kohustused: Telefonid. Signaalid. Ajateatamine.

Alaline valvejuht ja korrapidamisjuht: n-sk. Miller.

Kohustused: Tema on laagri karr ja julgeoleku valvaja. Selleks käsutab laagri komandandi määramisel tar-

viliku arvu skaute igapäevaseks valverühmaks. Töötab välja valvekorra, vastuvõtu ja üleande kavad, Jaotab piirivalvurid ja sisselaskjad. Hoolitseb aja teatamise eest signaali ning gongi abil, töötades käsikäes sidejuhiga. Peab järelevalvet, et peale määratud aegade ujumas ei käida ning annab supelvalvejuhile juhiseid. Hoolitseb öise rahu eest, teatab tähtsamate külaliste tulekust laagrijuhile. Laagrisse palutakse ka poliitsei. Igasugustest erakordseist juhusetest teatab otsekohe laagri juhatusele, eeskätt laagri juhile. Töötab kontaktis laagri komandandiga. Organiseerib ja õpetab välja laagri „politseinikkudeks” vanemaid skaute, luues sel teel alalise kindla järelevalve instituudi.

Kiireabi juht: n-sk. F. Parmask.

Kohustused: Hoolitseb päästeabinõude kohalolekust igasugusteks võimalikkudeks õnnetusteks (tulikahju, transport, uppumine, kukkumine jne.). Peab kindlat valvet, et laagris ei oleks hoolituid nähteid, millest võib õnnetust tekkida. Laiemas mõttes abivalmisolek. Töötab välja ja esitab vastava kava.

Supelvalvejuht:

Kohustused: Kannab hoolt, et supelusel peetakse kindlalt ajanõuetest kinni. Märgib ära nähtavalt lippudega supelrajooni. Hoolitseb, et alati oleks kohal päästeabinõud ja päästjad.

E. S. M. Peastaap annab malevatele, kes kohapeal suurlaagri propagandat teha tahavad tasuta tarvitamiseks skautide filmi

„Teine skautide suurlaager Pärnus 1932. a.“

Palutakse malevaid aegsasti tellimised ära saata ja teatada kinod, kus film näitamisele tuleks.

Terves kehas on terve vaim.

skm. H. Tari

Kui füüsiline isik on parima tervise juures siis saab ta olla kasulik kõige suuremal määral. Füüsilise isiku tähtsamad omadused on tugev keha ja terve vaim. Et vaim on sõltuv kehast see on kõigile selge, kuigi tihti esineb vaimukaid inimesi kehaliste puudustega ja vähese tervisega siis ei saa neid ometi säada omale eeskujuks. Üldiselt kantakse vaimu eest enam hoolt kui seda tehakse kehaga. Keha jääb tihti vaeselapse ossa ja ta peab ise enesega kuidagi tulema toime. Aga samuti on neid kes kõik oma energia pühendavad kehale ja vaimu jätvavad tagaplaanile, ning liigagarusega teevad oma ülistatud kehale liiga.

Isikul on kolm erinevat õhkkonda: kodu, kool ja seltskond. Kodus õpitakse keha eest hoolitsemata väga vähe, ainult kõige algelisemad nõuded leiavad siin rahuldamist. Koolis õpitakse seda alles algkoolis viimases klassis. Jääb järele seltskond-skautrühm. Vaevast, et need kolm õhkkonda suudaksid anda kehale tarvilikku sükst, selleks ise teadlikult kaasa ei aida.

Praktiliselt olgu ümbruskond puhas viibida tuleb võimalikult avaras puhtas ruumis, õlitatud põrandatega, kus värske tuuletõmbuseta õhk soojusega 18—20° C. Ruumis olgu süljekauss ja joogi nõud. Liigutagu võimalikult palju päikese käes värskes õhus. Õhu hapnik ja päike hävitavad haiguse bakterid. Bakterid antakse edasi harva õhu kaudu, pea alati sünnib see haigete isikutega kokkupuutumise läbi. Kohides hoitagu rätik suu ees.

Hingatagu läbi nina siis ei teki nina polüübe ega kurku mandleid, sest kõrisse jõudes on külm välisõhk juba küllalt soe, kui hingatakse läbi nina. Pesta tuleb igal hommikul ainult külma veega. Tuleb jooksta käia väljas.

Magada tuleb küllaldaselt lahtise aknaga toas. Meie kliima pole nii külm ega niiske, et seda mitte teha. Keha olgu magades sooja tekiga kaetud.

Tuba tuleb eriti hommikul hästi tuulutada ja mitte liiga soojaks kütta.

Nohu saadakse harilikult peale higistamist seistes.

Naha puhastamine sündigu igapäev külma veega pesemise läbi. Pestagu vähemalt ülemine kehaosa vööni. Pesemisega tuleb alata suvel. Erijuhusel talvel toas ööläbi seisnud pestagu.

Näo pesemisel ärgu tarvitatagu liigi tihti seepi. Nägu pestagu 3 korda päevas. Saunas tuleb käia 1 kord nädalas.

Juuste pesemine sündigu tarviduse järele. Pestagu siis kui juuksed mustad (rasvased). Harilikult 1 kord nädalas. Kuivi juukseid pestagu 2 nädala tagant kord. Rasvaseid 2 korda nädalas. Kõõma puhul pesta tähelepanu. Pestagu sooja vee ja seebivahuga sõrme otstega nahka masseerides. Loputatagu sooja veega. Pestagu 2 korda. Karastatagu külma veega. Enne saunast väljumist kuivatage eriti kukla ja kõrvade ümbruskond. Juukse määrdeks olgu puhas vaseliin.

Küüned olgu lühikesed. Küüned lõigatakse ja viilitakse ümarguseks, küüne pealne nahk lükatakse tagasi. Küüne alused hoitagu puhtad. Küünt mitte kriimustada.

Käed olgu alati puhtad. Käte kaudu satub suur osa baktereid meie organismi. Käsa tuleb pesta igakord peale „väljaskäimist“ ja enne sööki. Käsa tuleb vahel klitseriiniga määrda. Sõrmi ei tohi ajada suhu ega ninna. Keha küüntega mitte kratsida.

„Väljaskäia“ iga päev normaalselt 1 kord. Hommikul peale sööki või õhtul enne magama minekut ühel ja samal ajal.

Magama mindagu õhtul kindlal kella ajal.

12—14 aastased magagu 10 tundi s.o. kella 9 õhtul kuni kella 7 homm. 14—16 aastased magagu 9½ tundi s.o. kella ½ 10 õhtul kuni kella 7 homm. 16—18 aastased magagu 9 tundi s.o. kella 10 õhtul kuni kella 7 homm. Üle 18 aastased magagu 8 tundi s.o. kella 11 õhtul kuni kella 7 homm.

Hambad ja suu pesta igapäev 2 korda peale hommiku ja õhtusööki. Eriti tähtis on õhtune pesemine, et suu oleks õhtul puhas. Hambahari olgu sakiline.

Pestes liigutatagu harja üles ja alla (mitte ette ja taha). Pestagu seest ja väljaspoolt. Toiduained hamba vahelt tulevad pehme orgiga kõrvaldada mitte kunagi aga raud nõelaga — sellega kriimustaksime hamba klasseur kihti. Suud tuleb loputada soola või lahja boorhappega kuristades. Kui suu haigeb siis tuleb keelt harjaga pesta. Haiged hambad olgu õigeaegselt plombeeritud. Alg ja keskkoolis on prii arst.

Silmad. Lastagu aegajalt arstil läbivaadata. Silmi mitte väga pingutada. Puhatagu tihti. Töötatagu hääl valguse juures.

Kõrvu puhastatagu vatiga, mis kastetud sooja vette. Haiguse puhul kohe arsti poole pöörata.

Toitmine sündigu vähemalt 3 korra päevas alati kindlal ajal. Öhtusöök olgu 1 kuni 3 tundi enne magama minekut (1 tund kui süüaks kergelt seeditavaid toite). Peale sööki mitte kohe töötada, vaid puhata. Süüa tuleb kül-

laldaselt, mitte aga liig palju. Söök olgu mitmekesine sisaldagu süsivesikuid, valkaineid, rasvaaineid, mineraalaineid ja vitamiine.

Kehaliselt tegutsetagu 2—3 tundi iga-päev. Võimlemine on aseaine. Võimlemine on keha seisu parandamiseks.

Kehal on kolm seisandit: isteis — kere sirgu, rind ees, pea püsti (siselundite pärast). Istuda täiesti toolil, mitte serval. Kirjutades kere sirgu paenutus puusadest. Lamades olgu lihaksed lõdvad. Lamada kõhul või paremal küljel kaldudes vähe tahapoolle. Seistes olgu keha sirgu, rind ees lõug üleval, kõht sissetõmmatud. Keha raskus toetud põidadele ja jala välistele äärtele.

Saapad: Varvaste kohalt küllalt laiad, siseäär sirge, konts lai kõrgusega mitte üle 3 sm jala selja kohalt paras.

Suitletamisel ja alkoholil on keha peale palju halbu mõjusid. Kasvu eas on ta veel eriti kahjulik.

Uueks aastaks, edu, õnne, rahu!

Seda soovisid ka meie Eesti poistele paljude riikide skaudid. Toon alamal päälkirjas antud tervituse selle riigi keeles, kust tervitus saadetud:

Albania: Usime per vjetin e ri ne papë e plot lumturie.

Inglise: Prosperity, happiness and peace in the new year.

Bulgaria: Uspch scastije i mir prez rovata godina.

Tšehhi: Stesti, zdar a mir v rovem roce.

Taani: Velstand, lykke og fred i det nye aar.

Soome: Menestysta, onnea, rauhaa uudelle vuodelle.

Prants.: Prosperite, bonheur et paix pour la nouvelle annee.

Saksa: Wohstand, Glück und Frieden im Neuen Jahr.

Greeka: Evimeria, eftichia ke irini epi tis gis dia to reon etos.

Hispaania: Prosperidad, felicidades y paz en el ano nuevo.

Ungari: Boldogsagot, baket es joszerencset az uj evenben.

Iiri: Ath-bhliaín fe, mhaitheas, fe shean, agus fe shioth-cháin.

Island: Farsaeld, hamingfu og frid a nyarinu.

Itaalia: Prosperita, felicità e pace nell' anno nuovo.

Jugoslaavia: Zelimo svima napredak Zsrecu i mir u novoj godini.

Läti: Labklajibu, laimibu un mieru jauna gada.

Leedu: Linkime geroves, laimes, taikos naujuose metuose.

Holland: Voorspoed, geluk en vrede in het nieuwe jaar.

Norra: Held, lykke og fred ii det nye aar.

Poola: Zyczymy pomyslności, szezesa i pokoju w nowym roku.

Portugali: Prosperidade, felicidade e paz no ano novo.

Rumeenia: Prosperitate, bucuril si pace pentru anul cel nou.

Rootsi: Framgang, halfa och fred pa det nya aret.

Kimbri: Llwyddiant dedwyddwck a heddwech yn y fiwyddyn newdd.

Esperanto: Prosperon, felicon kaj pacon en la nova jaro.

Nskm. Karl Joost.

KODUNE RAAMATUKOGU

Kuidas kaunistada kodu, muuta ilusaks, meeldivaks, viia kodusse uut vaimlist jõudu, kuidas luua kodune olukord selliseks, et kõigil oleks seal hea ja armas elada, kasvada, teha tööd, täita ülesandeid ühiskondliku elu alal, see on küsimus, mis on seisnud ja seisab skaudivanemate ja skautide ees.

Kodusi on kaunistatud lilledega, kodukäsitöö saadustega ja piltidega. Kuid nüüd oleks aga aeg kaunistada kodusid hea kirjandusega, asutades koduseid raamatukogusid.

Juba vanal ajal ütles üks mõttetark: „Maja, kus ei ole raamatuid, on samane kehaga, milles puudub hing”. „Kodune raamatukogu ei ole mitte luksusaasi vaid tarvilik koduse elu alus”; kodune raamatukogu on kodu hing. Ka meie kodud ei tohiks jääda ilma elava hingeta; ka meie kodud ei tohiks olla vaimliselt vaesed, vaid neis peab asuma elav jõud.

Neis peaks olema palju vaimlise jõu allikaid, — häid raamatuid, sest vaimlist jõudu on vaja noortele ja vanadele, et tuua omapärasest kultuuris, korraldada otstarbekohaselt omi isiklikke majapidamist ja edendada rahvatulundust.

Tutvudes kodudega selgub, et paljudes leidubki juba häid, väärtuslikke raamatuid, mis on nõutatud aastate kestel. Vähe leidub ainult kahjuks kodusid, kus neid vääriliselt hinnatakse, kus nende eest hoolt kantakse neid armastatakse. Raamatud on tavaliselt laiali pillatud muu inventari hulgas.

Asudes koduse raamatukogu asutamisele on vaja kokku koguda eeskätt need head väärtuslikud raamatud, mis kodus juba olemas, kõita ja anda neile kodus kindel ja vääriline koht. Selle tööga oleks juba alus pandud kodusele raamatukogule.

Neis kodudes aga, kus raamatuid ei leidu, on võimalik alus panna kodusele raamatukogule, ostes vähemalt 2—5 uut raamatut. Siit selgub, et koduse raamatukogu asutamine ei ole selline ülesanne, mille teostamine võimatu. Vaja ainult rohkem huvi raamatute vastu.

Vaja hinnata kõrgemalt raamatute tähtsust, armastada neid, teha vähe korraldusetöid — ja kodune raamatukogu on asutatud. Ka 2—5 raamatut võib nimetada väikseks koduseks raamatukoguks, kui need raamatud sisult väärtuslikud kui neile on antud kodus väärilise koht ning neid kasutatakse kodus asuvate isikute poolt.

Edasi tuleb asuda koduse raamatukogu täiendamisele, ostes juure iga aasta tulundusliku jõu kohaselt uusi raamatuid ning köites kokku tellitud aegkirjade nr.

Kui nii iga aasta nõutada kodusse raamatukogusse ka 2—5 uut raamatut, siis on ta kasvamine kindlustatud.

Kodustes raamatukogudes peaksid aset leidma kõigepeält need raamatud, mis annavad teadmisi ja juhatusi tulundusliku elu korraldamise ja edendamise alal, mis sisuliselt vastavad elulistele huvidele ja kutselistele vajadusele. Näiteks, skautidel ja skautjuhtide kodusel raamatukogus ei tohiks puududa skautlust käsitavad raamatud, peale selle raamatud teistelt teadusaladelt.

Peale teaduslike raamatute tuleb anda kodusel raamatukogus vääriline koht ilukirjandusele ja noorsookirjandusele, sest kodune raamatukogu olgu tarvitamiseks kohane nii noorele kui vanale.

Kodune raamatukogu on vaba kodu kaunistaja. Ta on tunnuseks, et vaimline jõud, rahvuslik vaim on leidnud kodus kindla koha.

Skautjuhid! Teil on ülesanne kasvatada skautidel tõsist huvi ja armastust raamatute vastu ja olles ise skautidele eeskujuks kasutades kõiki võimalusi uute raamatute ostmiseks. Meie suure raamatu-aasta hüüe tungigu iga skaudi- ja skautvanema südamesse ja leidku tee igale skaudile — skautvanemale kodune raamatukogu.

Nskm. Rich. Kärner

E. S. M. Peastaabi raamatukogu juhataja.

Skautesperantistide Liidu 14-nes rahvusvaheline suurlaager.

Üks suurimatest ettevõtetest rahvusvahelises skautide liikumises on eeloleval suvel kindlasti Rahvusvahelise Skautesperantistide Liidu poolt 18. juulist kuni 29-da juulini korraldatav 14-nes rahvusvaheline suurlaager, milline peetakse Briti skautorganisatsiooni rahvusvahelise komissari loal Ida-Inglismaal Suffolki krahvkonna pealinnas Ipswich'is, mis asub 70 miili kaugusel Londonist ja 20 miili kaugusel Parstoni sadamast Harwich'ist. Kuna laagrikoht ei ole kaugel suurematest liiklemisteedest, siis loodetakse, et suurlaagrist võtavad osa ka rohkelt arvul välismaa skautorganisatsioone, kellele hulgas soovitakse näha meeeldi ka Eesti poisse.

Laagri vanemateks on Ipswichi linna- ja Ipswichi skautorganisatsiooni president Hubert E. Holland; Ipswichi ringkonna skautkomissar kapten Cyril L. Paul; tuntud esperantistide juht ja kirjanik Douglas P. Boatman; esimene esperantoliikumise pioneer Inglismaal ja endine Briti esperantistide Liidu president Robert Robestson; rahvasteliidu asekreter Ipswichis Kenneth Pearce; Briti esperantistide liidu president P. L. Wright ja Londoni ülikooli psühholoogia-teaduskonna professor J. C. Flugel.

Korraldavasse komisjoni kuuluvad: Rahvusvahelise Skautesperantistide Liidu hääle kandja „Skolta Bulteno“ toimetaja F. Douglas Murphy, kes täidab laagri komisjonis laekur-sekretäri kohuseid. Tema abiks on F. N. Blythe. Peale nende kuuluvad komisjoni veel Briti Esperantistide Liidu raadio-sekre

tär E. D. Durrant ja skautjuhid L. W. Melville ja R. B. Wilkinson.

Adress kirjavahetuseks: 54, Constable Road, Ipswich Suffolk, England.

Neil skautidel, kes soovivad osa võtta nimetatud laagrist tuleb registreerimisel tasuda üks inglise šiling ehk viis rahvusvahelist vastuskupongi, milleid saab osta igast postkontorist. Registreerida võib kas otsekohe komisjonile ehk Rahvusvahelisele Skautesperantistide Liidu volinikule Eestis. Laagri tasu on üks inglise nael missuguse summa eest antakse laagrist osavõtjale kogu laagriaaja kestes toitu, telgid, magadiskotid ja nõud. See maks tuleb tasuda enne laagrisse sõitu.

Neil, kes soovivad osa võtta mitmesugustest külastustest ja õppereisudest, tuleb tasuda iga reisu eest eraldi. Üksikasjalised andmed õppereisude kohta loodame esitada järgmises numbris.

Laagrist osavõtjatel ei ole tarvis saata erilist sooviavalduslehte, vaid võivad end registreerida saates kirjas järgmised andmed: täielik nimi ja aadress, sündimise aeg, mis järgu skaut, organisatsiooni nimi kuhu skaut kuulub, usk, rahvus, kas on taimetoitlane, kas omab skaudi tunnistust, selle number ja väljaandmise kuupäev.

Laagrisse sõitjal peab olema kaasa järgmine varustus: täielik ja korralik skaudivorm, isiklikud tarbeasjad (tualett), toidunõud, magadiskotid ja... mis kõige tähtsam — lõbus skaudi meeleolu, lustlik naer ja laul.

Laagri programmis on nähtud ette lõkketuli, kohalikkude skaut- ja gaidorganite külastused, ettekanded, mängud, skautesperantistide liidu aasta-koosolek, suplused jne. Külastatakse ka Inglismaa pealinna Londonit, rahvusvahelist skautide peakorterit ja Gilwell-Parki; ülikoolilinna Cambrige'd ja teisi huvitavaid kohti.

Nskm. Karl Joost.

Rahvusvahelise Skautesperantistide Liidu volinik
Eestis.

Soome matk.

9. juulil 1936. a.

Päev kulub Lapeenranta vaatlemisele. Peale lõunat hakkamae jälle astuma. Teel külastame veetorni, kust avaneb unustamatu vaade Saimale. Teel käime „katsumas“ vineeri ja puupapi vabrikuid. Peagi jõuame Saima kanalini. Saame laua parvele ja sõidame mööda kuulsat Saima kanalit, „Soome luku“, Viipuri poole.

10. juulil.

Algab uus päev — täis parvepoisi romantikat. Vatt ei saa meid magusast unest ülesse, seepärast ta ütleb, et me seljakotid olevat laevaruumis kõik vee sees. Kohe on kõik poisid üleval ja siis selgub, et laevaruumis ei ole vee tilkagi. Pikkamisi liigub parv, õigemini parved, sest neid on kolm, puksiirist veetud, läbibastame rohkeid lüüse ja aitame parvepoistel lüüse lahti keerata ja ka parve vedada. Ilus on ümbrus mille läbibastab Saima kanal. Tee ääres tehakse mitmel pool uusi lüüse. Vangid raiuvad 20 mtr sügavuses uut avast graniiti lüüside jaoks. Tihti kuulduv mürske ja plahvatusi ning on näha graniidi tükke taeva alla lendamas. Ununematu on sõit üle Rätijärve...

Mõned klm veel Saimal... Jumalaga jätame lahke parverahvaga ning jällegi jalgsi edasi Viipuri poole, kuhu jõuame kell 21.00.

11. juulil.

Nii, nüüd oleme siis Viipuris, ilusas Karjala pealinnas. Ilm on haruldaselt ilus, täis päikesepaistet. Ilus on Viipuri... Sirged tänavad. Palju rohelist vööd... ilusad muruplatsid, pargid... kaunistusteks palju kujusid ja püskkaeve. Nägus on Viipuri Toomkirik, telliskivist, Gooti stiilis ehitus. Kiriku kõrval asub Vabadussõjas langenute ausammas. Kiriku ees platsil, esimese soome soost piiskopi piiblitõlkija Michael Acricola mälestussammas. Viipuri vanal linnal on palju sarnadust Tallinna vanalinnaga. Külastame esmaajoonese muuseumi. Muuseumi ees asub Viipuri asutaja Torgile Knutipoja ausammas.

Ilus on Viipuri ajalooline loss võinagu soomlased nimetavad „Viipurin linna“. Loss on ehitatud XIV sajandil ning on mänginud Soome ajaloos suurt osa. Oli ta ju aastasadade jooksul ning ka nüüd esimeseks vastuhakkajaks Ida poolt tulevatele vaenlastele.

Ronime ülesse torni, kust avaneb suurepärase pilt linnale. Näeme oma jalgees, merekäärus, seda palgi parve, millega sõitsime Viipuri. Paistab meri, kuid puudub horisont, sest meri on täis saari ja saarekesi. Näeme kuulsat „Viipuri Sõjakooli“. Kuidas oli kord selle kooliga, seda ei tea, sest ei saanud ligemalt vaadelda seda korda.

Külastasime veel kuulsat „Mon Repop“ parki oma „õnneallikate, Soovidekoopaga“, ilusate mälestussammastega ja surnute saarega.

„Väinamuise“ ausamba juures laulame Karjala laulu, mida ka juhustlikud möödaminejad kaasa laulavad.

On juba kell 22.00, kui lõpuks kõik kodus oleme. On jõudnud koju ka Leo ja Alf, kes käisid pargis tundmaõpitud soome gaidi Hilkat koju saatmas.

On kuulda norinat... teada puha, kes „selle“ põhjuseks on.

12. juulil.

Täna tõusime kell 7, sest ees on pikk tee, peame jõudma ilusamatele Soome kohtadele, Vallinkoskile ja kuulsale Imatrale. Varustame end apelsiinidega ja „hiina pähklitega“. Kuid pähklitega kukkusime sisse. Olid odavad küll, ainult 40 senti kg, kuid kõrbenud. Nüüd pakuti igale neid, ning korraga oli igatüki teisele pähklaid võlgu.

Oli hirmus palav... päike kõrvetab selga... Saame ühele tühjale „kruusale“, mis meid viib km 30 Imatra poole.

Tuju hää, ega see „tampamane“ polegi palava päevaga ja kui sul veel seljas 15–16 kg seljakott, suurem asi.

Kuid ega me seda „edumaad“ ei hakka tasa tegema, vaid uuesti matkame edasi.

Kuskil kostab nagu mingi saladuslik kohin... Ei saa õieti aru, mis see on... Imatra on ju veel kaugel...

Oleme Soome ilusama kärestiku „Valiinkoski” kaldal. Ilus on ta omas vägevuses... Vesi keeb ja vahutab... Miljonid veepiisad hüplevad õhus ning neis murduvad päikese kiired. Kogu aeg toob tuul veepiisku vastu nägu. Tunned, et kaovad mõtted sellesse ürgjõudu, ei taha mõelda millelegi, ainult vaadata seda vahutavat, tormavat vett.

Aeg kaob ning vastutahtmist asume teele Imatra poole, kuhu on veel 12 km.

Väsinuna jõuame Imatralle. Juba kaugelt kostab ta võimas mühin, võimsam kui Vallinkoskil. Viskame pilgu kosele, kuid lähem tutvunemine on määratud homseks. Öömaja saame kesk-kooli. Lahke „vahtmestari rouva” või nagu eesti koolipoisid hüüavad „kojamehet” teatab, et on sauna kätetud ja kas meie ei tahaks ka natuke vihelda.

Saunas oli ruumi kolmele inimesele, aga meid oli korraga üheksa saunas. Korralikust pesemisest ei olnud juttugi, sest oli üks ainus pesunõu. Vaevast said peotäie vett silmale parna kui juba karjuti: „Tee sivem!”

Aga hea, et niigi palju sai, võis veel hoopis ilma jääda, kui tragi ei olnud.

Ja õhk saunas!.. See oli sarnane, et pane viht õhku rippuma...

Kuid kell 23.00 magavad kõik juba, sest rohkem kui 40 km on täna matkatud. Ainult päeviku kirjutaja lõpetab oma päevast aruannet.

13. juulil.

Oleme Karjala südames, Soome rahvalaulute ja „Kalevala” sünnimaal. Siin on sündinud laulud, milliseid Soome mälestab 100 a. juubeli rõõmu-aastaga.

See on koht, kus voolab võimas Vuoksa ja kus kohiseb vägev Imatra, Soome au ja uhkus.

Esimene käik on muidugi kosele. Kui imetlesime juba Vallinkoskit, siis Imatra oma vägevusega üllatab meid. Vesi tormab hirmsa kiirusega kõrguselt alla,

kukkudes tuhandeks piisaks, mis pärlitena õhus säravad. Kuid nad ei püsi kaua, sest neile tuleb järjest uusi peale ja nad kistakse alla. Veos tormavad palgid, hüplevad üles ja alla, kuid neis määratuks voogudes näivad nad tuletikkudena suurvihma ajal rentsliis.

Aastatuhandete jooksul on jõgi jooksnud mööda Soome kaljust pinda, tehes sügava sängi enesele. Metsikud vood tahaks meeeldi pääseda sellest kitsast sängist, nad peksavad kaljusid, kuid need seisavad kindlalt.

Kuid Imatra looduslik ilu hakkab kaduma. Soome vajab rohkem elektrijõudu. On ju soomlastel endalgi kahju seda ilu hävitada, kuid siin asub juhtima praktilisus.

Külastame kuulsat Imatra elektrivabrikut, mis varustab kogu Soomet elektriga.

Lahke insener annab meile juhatusi. Üllatusega kuuleme, et ühest ainsast nupu pööramisest aitab, et suigeda kosk täielikult, või jätta kogu Soome pimedusse. Külastame maa-alust käiku, kus röske õhk ja seinad niisked. Kuuleme kohinat, ning insener ütleb, et oleme kose all, kus vägevad vood üle meie voolavad. Veidi jube tunne. Soovitakse „hauska matka!”

Kasutame juhust, ning saadame koju Imatra vaatega kaarte. Ka rühmavanelmale saadame.

Jällegi oleme „vandersellid”, kotid seljas, pikk tundmatu tee ees, — lähem sihtpunkt Savonlinna.

Alul on igatüüpi endaga tegemist, sest tõesti on meelde jäänud midagi suurepärast ja vägevat, mis ei unune iialgi. Peagi kaob see näilik norutamine ja Soome metsadest kajab vastu Eesti skaudipoiste laul.

Päike kaob ikka silmapiirile lähemale ja peagi kaob metsa taha. Leiame lahke pererahva juures öömaja. Pese, sööme ja ungarlastelt kuulnud õhtupalvet lauldes uinume...

(Järgneb.)

Püha skaute rivilaul.

Viis: Sõdurite suust, et „Side poiste rühm see sammub...”

1. Skaudipoiste rühm see sammub
laulude saatel s'igesti reas.

Gaidid kaemas, kas ka nendegi kallim
On teiste seas.

Valvel! ikka rõõmus meel,
Valmis alati!

Jah, mamma skaut on tõesti tore poiss!

2. Olgu mured kõik need võidab
skaut ikka naeratus näol.

Rõõmsas tujus, trummi mürtsudes
laule veeretavad.

Valvel! tuju kullane
skaudil alati.

Jah, mamma skaut on tõesti tore poiss!

3. Pall neid kardab kuul ja ketas.
lendab kauguste pool.

Jooksus, hüppeis ei nad lasegi
teisi ligi tullagi.

Valvel! Sskaut nüüd virutab,
oda sirutab.

Jah, mamma skaut on tõesti tore poiss!

4. Või ehk merda vallutama
nad läinud laintega koos.

Olgu torm või maru möllamas
merel, ei kohku skaut.

Kuigi meri vahutab,
skaut vaid naeratab.

Jah, mamma skaut on tõesti tore poiss!

Kolmas suurlaager.

Skm. E. Jõgi — Suurlaagri informatsiooni juht.

Paralepa rannas õige pea algab kibe tegevus — suurlaagri kohapealsed eetööd, planeerimine, teedevõrgu, tänavate märkimine ja ehitamine, büroode, kaupluste, postkontori ja paljude teiste hoonete püstitamine ootavad varakevadist soodsat ilma. Ja malevates — rühmades kantakse juba tükk aega laagritarvete, telkide, köögiriistade ning muu varustuse korraldamise eest hoolt. Peavad ju pajad ja pannid, potid ja topsid olema eeskujulikus korras tolles laagris. Iga rühm tahaks aga hiilgada laagris ka millegi eriskummalisega: siin pakuvad selleks võimalusi maitsekad alllaagrite väravad, totemid, eriliselt valmistatud söögilauad, pingid jne. Suurnumbriks oleks aga esinemine laagri lõkkeõhtuil — siin paremad kohapealsete malevate esinemised raadioonu Felix Moor saadab laiali üle maa raadio ringhäälingu kaudu. Omapärased tantsud, laulud, kahekõned, mass-deklamatsioon, pantomiim, kuuldemängud ja muud lavalised ettekanded võivad lõkkeõhtuil laialdast käsitamist leida. Olgem meistrid ainestiku leidmisel. (Kasutagem siin ära näiteks legend Haapsalu valgest daamist).

Ehk saame midagi omapärast ja hääd pakkuda omal alal „Eesti Kultuurifilmile”, kuna selle direktor, skautide

Skm. E. Jõgi.

sõber h-ra Alver on lubanud isiklikult laagrisse sõita ja kogu skautide lõbusat laagerdamist otsast lõpuni filmida.

Nii on kogu Eesti silmad ja kõrvad meie suurlaagris. Ja see kohustab meid andma siin oma parimat.

Nägin läinud pühapäeval Tallinna kinno skautide 2-se suurlaagri filmi, kus terved, tugevad, elurõõmsad poisid ja sirged noormehed skautkaabudes julgelt ja mehiselt sammuvad lehvivate lippude all; nägin neid mängimas, võistlemas, jooksmas, nägin neid vaikeses austuses pärga panemas vabadussõjas langenute hauale; nägin lainetavat avarat merd, nägin kõrges taevas muretult rändavaid pilvekese ja tuules kii-kuvaid kõrgete puude latvu... ning tuli igatsus sinna kaugesse randa, meie suurlaagrisse. Sinna, kus 10. juulil süüdatakse skautluse kõrgete aadete nimel, hääduse, sõpruse, armastuse, inimsuse nimel püha tuli, kus kõrgesse taeva alla heisatakse lipud, pidupäevade lipud, meie kodumaa, meile püha si-

numustvalge ja kõikide meie sõprusriikide ja hääde naabrite rahvuslipud. Sinna läheme, et pühitseda meie maleva 15 aasta juubelilaagrit, sinna läheme, et hingata endasse kodumaa mereranna elustavat õhku, mis segatud meile tuntut ja armsaks saanud lõkkesuitsu lõhnaga.

Seal oleme kõik koos. Kodu ei jäta meie kedagi. Hoiame nüüd kokku. Kogume laagrimarke. Ja kellel peaks puudu jääma mõni kroon, sellele tulevad abiks Sõprade Seltsid, malevad ja Peastaap, kes loodab toetust saada, et aidata ka neid püüdlikke skaute, kes kõiki oma laagrikulusid täielikult katta ei suuda ja neil puudub võimalus laagrimaksu täies ulatuses maksta.

Ka sõidukuludes raudteel on loota soodustusi, kuid soodustuse suurusest on veel vara rääkida. Paljud skaudid aga kavatsesid laagrisse matkata rätastel ja jala: Viivad ju kõik teed suurlaagri!

Uudiseid välismailt.

Meile on saanud Hollandi skautide peavanemalt admiral J. J. Rambonet'ilt teade, et Hollandi valitsus erilise heameelega kiitis heaks järgmise üleilmlise jamboree pidamise Hollandis 1937. aasta suvel der Haag'i linna lähedal. Eelolev jamboree kujuneb suureks Baden-Povell'i austamisavalduseks tema 80-aastase sünnipäeva puhul.

Hollandi peavanem on pööranud kõigi rahvuste poole, et iga rahvus töö-taks välja omapärase austamise tseremonii, mis sümboliseeriks rahvuslikku austusavaldust meie suurele juhile.

*

Chehoslovakkia skaudid pühitsevad 25. veebruaril oma organisatsiooni 25-aastast juubelit.

*

Eelolev suvi toob endaga kaasa peale meie suurlaagri veel terve rea suurlaagreid mitmes riigis:

Suomen N. M. K. Y. Partioliton Kulturantaleiri, Naantalissa 18.—27. juulini. Laagrimaks soome marka 150 isikult.

Lõuna Austraalia haru skautide organisatsioonist peab oma 10 a. kest-

vuse puhul jamboree Adelaide lähedal 26. XII 36. kuni 4. I 37. a.

Norra skautide suurlaager peetakse Oslo lähedal algusega 18. juuli 1936. a., millest palutakse osa võtma 25 Eesti skauti.

Tervitus ja kingitus Rootsi printsilt.

Neil päevil saabus Rootsist skm. Elmar Jõgile rootsi skautide üldjuhi prints Gustav Adolfi tervitus ühes mälestusalbumiga suvisest suurlaagrist.

Skm. Jõgi'le, kui „hääle naabrile laagris“ on tulnud tervitusi paljude riikide skautjuhtidelt, nende seas ka Liechtensteini printsilt Emanuel'ilt.

Suure-Jaani gaidid!

Palju neid ju pole — neid kes Suure-Jaanis kannavad gaidi vormi. Kuid pole viga, kes on, see on ka selle eest täielikult.

Tegutsevad tasapisi oma ideelise vaimu pr. M. Raudla ja juhi III j. gd. E. Reinholdi juhtimisel. Pole meil veel aastatki kui löid lahku skautidest ja asutasid omale eri rühma, aga gaidluse ideeline tase näitab järjekindlalt tõusu. Loodame teinekord pikemalt.

Tallinna malevast.

Jaenuarikuu 13. pühitses Tallinna Skautide Maleva „Kaljukotka“ suguharu (XV rühm) oma VI aastapäeva. Suguharu, olles üheks paremaks malevas, on möödunud aasta jooksul saavutanud võistlustel kuus I kohta, kolm II kohta, üks III koht ja üks VI koht. Töö edeneb suguharus intensiivselt. On muretsetud varustust ning majanduslikult on suguharu kindlustatud. Suguharu juhib juba kuendat aastat skm. V. Suigusaar, kuna vanemaks on pastor Rein Uhke. Karja hundiks on I jsk. A. Jõks ja abihundi I jsk. L. Alev. Rühmajuhiks I jsk. O. Steinberg.

Suvel matkati 10.888 km ning sooritati pikemat matk Soomes, millest katked ilmnud „Eesti Skaudi“ veergudel.

*

Malevas on käimas III suurlaagri rahakogumine. Maleva staabi poolt trükiti vastavad margid, 5, 10, 20 ja 50 sendi väärtusega, milliseid poiss osta saab. Kogudes neid marke kr. 6.— väärtuses, saab ta maksuta suurlaagri ja sõidu.

Suurlaagri propageerimiseks korraldas maleva 16. veebruaril kinoetenduse, kus näidati filmi „Eesti Skautide Maleva II suurlaager 1932“. Suurlaagrist kõneles malevajuht skm. R. Treu. Peale selle oli veel film „Paal-tänava poisid“. Kino oli viimase kohani skaute ja gaide täis.

*

6. jaanuaril oli jõulupuu koos gaide malevaga. Suure Sõduritekodu saali tahtsid noored päris lõhki ajada. Jõuluvanal oli see aasta palju teemist, — tea kas nüüd sellest, et malevates palju häid gaide ja skaute — või oli üldise majandusliku tõusu tunus.

*

Pea iga rühm pühitses veel oma ette jõulupuud — II rühma traditsiooni kohaselt maal. Ei unustatud ka vaestele jõulurõõmu viimast.

*

Salga juhtide kool on lõppemas — 40 osavõtjast umbes pooled saavad diplomeeritud.

*

Esimene maleva koondus oli 7. veebruaril Pritsimajas — kus huvitava vestlusega esines tuntud mootorsport — suusahüppe meister ja karikaturist Oss Veldeman (O-Ve).

*

Nädal hiljem oli juba teine maleva koondus — seekord kino ruumes, kus vaadati II-se suurlaagri filmi ja kuulati kihutus kõnesid III-st suurlaagrist.

*

Maleva algatas Anton Õunapuu mälestussamba püstitamise fondi kogumist — milleks lasti trükkida A. Õunapuu piltpostkaarte. Seni on juba laekunud üle 75 krooni. E. Sk. Mlv. 15. aastapäeva aktusel antakse kogutud summa pidulikult üle peavanemale.

*

8. veebruaril pidid olema maleva suusavõistlused — kuid kuna eelmisel päeval sadas kõvasti vihma ja teine päev oli kõva külm — siis jäid võistlused ära.

*

22. ja 23. veebruaril s. a. sõidavad juhid Tallinnast ära Tabasaluses — kus peetakse kõva nõu eelolevast tegevusest — eriti aga suurlaagrist osavõtmisest. Nõupidamise tulemused peavad kindlustama, et malevast vähemalt 250 poissi oleks suurlaagris.

*

3 uut skautrühma ja 2 hundipoegade karja on malevasse juurde tulnud — neist kaks skautrühma väljaspool Tallinnat.

K—Rebane.

Võru skautide 15. aastapäev.

Malevad tervitusseisangus võtsid vastu marsi saatel sisse toodud lipud. Aastapäeva aktuse avas mal. van. hra Mõlter tervituse ning õnnesooviga ja pani ette laulda skautide hümmi.

Mõlema usutunnistuse vaimulikud tegid palved, lauldi vaimulikke laule.

Peale selle mal. juht nskm. Tamm esitas kokkuvõtte maleva 15. a. tegevusest, tuues huvitavaid pilte möödunud maleva tegevusest, poistele südamele pannes jääda truuks skautlusele, kuna oleme vanem ja suurem poiste org.

Maleva van. võttis uutelt vanematelt, skautidelt ja hundudelt töötused ning lubadused.

Avaldati Peavanema käsukiri, kus ilmnis palju uudist — mal. van. hra Mõlter'ile oli teenete eest svastika, hra Eick'ile teenete diplom. Kolme uue n. skm. näol, kelleks osutusid K. Rätsepp, E. Paloman ja A. Tiru, tõusis Võru skautkaadri tasapind. Edasi tunnustati 4 sk. eeskujulikeks ja rida hoolsus diploomi väärilisteks ja 4 hundud said ka eeskujulikeks.

Malevat tervitasid gd. mal. juht, kol. Trossi, Järva end. mal. van. hra Veem. Kirjalikke tervitusi oli saabunud hra Peavanema abilt, Peastaabi ülemalt, Peastaabi ül. abilt, skm. Jõgi'l, Petseri, Järva, Saare ja Tallinna Noorseppade malevailt.

Lõppsõna võttis mal. abivanem hra dir. Koemets teatades juh. kogu otusest saata hra Peavanemale telegramm palvega edasianda meie tervitus hra Riigivanemale ja lõpetas aktuse osa riigi hümniga.

Kohe selle järgi esinesid gaidid ja skaudid mitmete võimlemise, laulu ja mängu ettekannetega ning Võru skaudi Rol. Neuman'i näidendiga „Laagriõhtu“.

Publikut oli rohkesti. Lõpuks järgnes Ühisgümnaasiumi jazz'i helide saatel tants ja samal ajal pakkusid gaidid hästi korraldatud einelauas karastavaid jooke ja maiustusi.

Valgas.

„Lembitlaste“ skaut-rühm tegutseb siiski, olgugi, et kord m. a. sügisel ähvardati likvideerimisega, vist selle hirmu tõttu „liigub“ (???) Tegevus on soodustatud ruumide tõttu — mis on üsna avarad (2 tuba) ja kenad. Valgustus on ka prii, aga küttega on tegemist. Tegevus aga lonkab selle tõttu, et on juhtide pöud. — Endised juhid — kes ülikoolis, sõjakoolis ja õhukaitseas... Ning kes praegu ametlikult juht, — l jsk. A. Ruudi — on vähe aega, sest teenistus on sarnane, et peab tihti Val-

gast eemal viibima. Teised paar, kes võiksid juhtida, on „kibedasti“ õppimas, et kevadel kooli „läbi teha“. Rahvas räägib, tuubivad selle pärast, et sügisel kõrgemasse kooli pääseda, ja et tulevikus saaks professoriteks. Vahel ikkagi viibitakse koos ja peetakse nõu ning tehakse mõndagi... Tartu skautidega tahetakse pidada käsipalli võistlus. Käsipallimehi rühmas on; mõned mängivad koguni linnameeskonnas.

„Lembitlased“ loodavad, et tegevus läheb umbes poolesaja päeva pärast intensiivsemaks, sest siis tuleb tagasi endine juht nskm. Ed. Kallas, kes on praegu kodumaa põhjal piiril — pealinnas õhukaitse asjandusega tutvunemas „kroonu onu“ juures.

Kevadel kavatakse rühm korraldada pidu — et saaks raha suurlaagri jaoks — sinna soovitakse rohkel arvul minna.

11. juulil k. a. on rühma 7. aastapäev, seda tahetakse ka kuidagi pühitseda — kui võimalik, siis laagriga.

Valge Hunt.

„Lõkke“ suguharu lidub!

Kes! Kus! Kuhu!?

No tore — teie ei teagi siis veel Sakala maleva „Lõkke“ suguharu.

Pole ta küll kohe maleva tsentrumis Viljandis, — asub oma 30 km eemal Lahmuse algkooli juures — aga egas ta sellepärast pole veel maleva kirjadest ega skautide ridadest ära kadunud.

Kuhu? Tore küsimus — ikka edasi!

Poisse on skaute ja hundipoegi kokku 30 ümber ja vanemadki mõned — kes kaasa aitavad.

Nüüd aga, kui juht e. sk. Vello, kuulutas välja, et paremad pääsevad „suurlaagrisse“ on kogu suguharu hakanud äkki puhta liduma. Püütakse üksteist üle trumbata igasugu teadmistega, aina kuula ja vaata.

Egas juhtki maha jää, ka tema rabeleb — salgajuhtide kool ja puha. Enne jõuluid kirjutas rühma E. N. P. Risti liikmeks, jõuluks said poisid kinke ja nüüd peab ise „esimese abi“ loenguid.

Kevadeks kõik poisid „sanitarideks“, vahest siis saab E.N.P.R-ilt 'esmaabi paune.

Aga pea, kiri ka aina lidub. Pärast tsensuri ei lase läbi. Lõpetan tervitades kõiki!

Veli V.

„Musta luige“ suguharust „metsikus Läänes“.

Kaugel linnakarast „metsiku Lääne“ lõputuil lagendikel asuvad Paadremaa skautlikud noored sammuvad edasi oma maameheliku taktikaga. Kaua oodatud Lex tuli tagasi, mis nii mõnegi poisi palgeil rõõmupisara liikvele pani.

15. detsembrist 1935. a. on rühmal ka oma kodu; seks üüriti Allivannilt hr. G. Rubini juurest tuba, mille väarikas sisustamiseks kõik poisid jõudu mööda kaasa aitavad.

28. detsembril oli koolimajas rühma 2. aastapäeva pidulik aktus ühes teelausa koosviibimisega.

1. jaanuaril lõppes salkadevaheline punktide võistlus. Esikoha saavutas I „Rebase“ salk. Siit päale alustati teadlikult ja julgelt kolmandat aastat sammuma „Musta luige“ suguharu ajaloo.

19. jaanuaril korraldas rühm noorte õhtu, millest üle saja kutsutud külalise osa võttis. Pärnust oli vanemaid sõpru, gaid- ja skautjuhte, omnibusiga kohale sõitnud 28, eesotsas gaidmaleva vanema pr. Kuusneri, maleva juhi gaidi A. Aidi, skautmaleva juhi n-sk. N. Raista, abijuhi n-sk. H. Kummi ja teistega. „Puhast“ saadi üle 20 krooni.

Lähemaist kavatsusist mainida Paadremaa gaidide gaidalgana skautrühma alla viimist skaudist salgajuhi juhatusel ja peo korraldamine Tähelas lähemal ajal ühes Tähela skautidega hää nime ja majanduslikeks tarvidusiks vajalise „kõliseva“ kindlustamiseks.

Rühmas on liikmeid 21. Rühma tööd juhivad rj. II jsk. Aug. Martinson, aj. II jsk. Aug. Tolly ja sk. Al. Koikson ehk „Lex“.

Nõnda on lood „metsiku Lääne Musta Luige“ suguharu poistega, kes rühivad ühtesoodu lähemale suurile skautlikele eesmärgele.

Rebase Rein.

Valgas.

Hundipoegade pe kosneb kolmest karjast — 71 hundipoega kokku. Karjad tegutsevad täiesti algkoolide juures. I kari — 40 poissi — I algk. juures, vanemaks koolijuhataja hra Egel ja hundiks ajutiselt, ühtlasi ka pere hunt II jsk. A. Vedras. II kari, III

algk. juures — 19 poega — vanem koolijuhataja hra H. Tarnaste ja ajutiselt juhhib tubli kahekõrva hundipoeg Ed. Viiding. III kari — II-se algk. juures — 12 poega — vanemaks kooliõpetaja hra Vibo ja ajutiselt hundiks II jsk. V. Vibo. Tegevus on kaunis mitmekesine — õpitakse laule, hundipoja „tarkust“ ja mänge, mida võimaldavad avarad kooli ruumid huvitavaks ja liikumisrohkeks teha. Hundid on valmistanud ka „sõjavankrid“, millistega on koraldatud omavahelisi võistlusi. Poegade igakülgse heaolu eest hoolitseb Pere vanahunt hra konsul A. Stafenau, kes sageli viibib koondustel ja aitab „nõu ja jõuga“.

Kõik oleks hästi, aga pojad tunnevad puudust siiski, sest Perekunt n-sk. N. Pästlane, omavahel „Pässy“ viibib cemal, koosviibimised olid siis palju huvitavamad ja alati oli temal midagi uut „vigurit tagavaraks“. Veel umbes poolsada päeva ja „Pässy“ on tagasi — ta tegeleb praegu õhukaitse „asjandusega“. Eks ta tule siis pealinnast, ja toob kindlasti palju uut. Samuti II karja pojad ootavad oma hunt, kes on „Pässy“ kaasvõitleja „kroonu onu“ juures ja tegeleb samuti õhukaitse suurühtkidega.

Valga Hunt.

Järva Sk. Maleva jõulupuu

peeti 11. jaan. k. a. koos gaidide ja kutsutud külalistega linna algkooli ruumes. Enne jõulupuud toimus malevale maleva vanema härra H. Abram'i esitlemine, kus uus maleva vanem pöördus sütitava kõnega noorte poolde.

Jõulupuu algas koraali laulmise ja vaimuliku kõnega Paide organistilt hra N. Sihvart'ilt. Palju kilkamist ja rõõmu tekitas Jõuluvana koos päkapikumeeste ja suure kingitustekorviga hundipoegadele ja hellakestele.

Jõuluõhtul ilmusid avalikkuse ette ka esimesed kaks „Järva sk. Mal. album-ajakirja“ numbrit, nimelt I, „Rähnide“ ja II „Hõberebaste“ toimetatud. Nimetatud album-ajakirja toimetavad ning valmistavad rühmitused järjekorras ja ainult ühes eksemplaril.

Päälle kingituste jagamist vedeti aega ringmargude ja tantsuga. Malev oli jõulupuul peaaegu täies koosseisus.

Ets.

Suurlaagri teated.

Suurlaagri informatsiooni ja propagandajuht palub kõiki skaudijuhte ja skaute, kes kirjavahetuses seisavad välismaade skautidega ehk nende organisatsioonidega, teatada kui palju välismaalaste suurlaagri tutvustamise brošüüre ja mis keelseid (inglise või saksa) nad vajavad välismaale saatmiseks.

E. S. M. Peastaap. Tallinn. Vabaduse pst. 2. 3. suurlaagri informats. ja propaganda juht.

Jlus algatus.

Lääne skautide maleva korraldab oma liikmeskonna keskel ja samuti sõprade hulgas korjanduse Allveelaeva Sihtkapitali heaks. Poisid tahavad igati toetada oma koduranna julgeolekut ja seepärast koguvad oma sendid, et toetada oma pikkust ilusat üritust.

Lääne Maleva poisid annavad töotusi.

Lääne malevas on viimaseil päevil käsil elav skauditöötuse andmine. 9. veebruaril andsid skauditöötuse 10 poissi ja Vabaduspäeval annavad üle maleva pidulikult 40 poissi oma töötuse olla tubli eestlane ja skaut. Töötuse võtab vastu maleva vanem linnapea Dr. Alver.

Hundipoeg päästis elu.

Haapsalu leht „Lääne Elu“ kirjutab: Neil päevil langes läbi jää Aafrika ranna juures asuval supelbasseinil uisutav poisike 2. algkooli õpilane Uus. Uisutades teistega sattus ta kohale, kus oli jää nõrk ja kukkus äkki läbi jää, ilma et oleks saanud appi hüüdagi.

Poiss rabeles küll augus, kuid lõhkus jää äärt veel rohkem ja suutis külmast kangestudes ennast vaevu vee peal hoida.

Onnaks nägi juhtumist 11-aastane hundipoeg Joh. Kärmann ja 12-aastane August Uus, kes on vettekukkuunu vend.

Roomates lähenesid väikeeed päästjad jääaugule ja neil õnnestus hädalisest veest välja tirida. Tublid poisid toimetasid poolkülmanud kaaslase sooja tupp, vahetasid tal riided ja kosutasid kuumat teega.

Uus haigeks ei jäänud ja uisutab nüüd jälle.

Suurlaagri plats ootab poisse.

Haapsalu Paralepas asuv III suurlaagri platsil on juba alanud ettevalmistused suviseks telkidelinna loomiseks. Kerkinud on hiigellühjad küttematerjali, teed metsas on laiendatud ja varsti algavad barakkide ehitustööd laagri staabi, poe ja einelaua jaoks. Haapsalu poisid ehitavad kah sinna maha.

Lääne skautide emadepäev.

Haapsalu skaudid ja gaidid pühitsevad 11. jaanuaril oma emadepäeva. Samal ajal sai gaidide malev 12 aastat vanaks.

Sel puhul peeti Läänemaa gümnaasiumi aulas pidulik aktus ja koosviibimine. Aktuse avas koolinõunik Ali-took, kes on Lääne skautide maleva abivanem. Seejärel kõneles emade ennastalgavast hoolest koolijuhataja, — vanahunt A. Viitak, pannes hardunult kuulama koguka kuulajaskonna.

Järgnes peavanema päevakäsu ettelugemine ja ülendused. Skautidele kinnitas märgid rinnale sõprade seltsi esimees major Baumann ja gaididele maleva vanem pr. Lossmann.

Pidustus lõppes skautide ja gaidide ettekannetega ja ühise koosviibimisega.

Saaremaa I Rühmast.

Sügisel kooli tulles nägime küll, et maleva laagri olime üle maganud, aga poisid vihtusid kodus heina niita, nii et seda patuks lugeda ei saa. Meie arv on kasvanud õige mitme algaja võrra; nüüd töötame kolmes salgas.

Kuna praegu on kibe siseteegevuse aeg, siis on ka rühmas käsil II. ja skaudieksami kursused, tööõhtud raamatukõitmisel, „eeskujuliku skaudi“ võitlused. Anname perioodiliselt välja oma rühma aegkirja „Laanepoega“ šaapirol paljundatuna. Tänu hra rühmanema vastutulekule töötame tasapisi Saaremaa Ühisgümnaasiumi „kaitse all“. Poistel indu ja jõudu jätkub. Igatahes, suurlaagris näete õige mitut pruunrätti meie rühmast. Rühma juhib I jsk. Peegel, salgajuhtideks skaudid Maripuu, Mundi ja Truuvert.

Roheline Sulg.

Iga skaudi sõber,

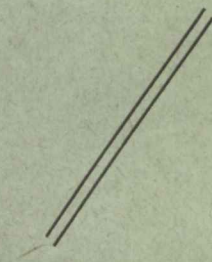
skaut ja hundipoeg
teeb oma kirjavahe-
tuse

ainult

skaut-postkaartidega.

Skaut-postkaarte saadaval pealaost „Postimehe“ raamatu-
kauplusest Tartus, Suurturg 16. Seeria 6 tükki – 25 senti.

Kaartide hinna rahas
või postmarkides ette-
saatjaile kättesaatmi-
ne kuludeta.